

formål. At dette er tilfældet, fremgår af de gældende bekendtgørelser for disse undervisningsformer, hvorfra bl. a. følgende passager kan citeres:

„Faget er eksperimentelt, og integrerede elevforsøg skal anvendes i det omfang praktiske forhold tillader det“ „Principperne for den systematiske inddeling af plante- og dyreriget belyses ved udvalgte eksempler. Hvirveldyrklasserne skal indrages.“

„Undervisningen omfatter livsytringer på forskellige organisationsniveauer: Stofproduktion, -optagelse, -transport, -omdannelse og -udskillelse.“

„Den eksperimentelle side af undervisningen skal i vid udstrækning være modelforsøg med andre organismer end mennesket.“

og fra „Vejledning og retningslinjer for undervisningen i gymnasiet“ udgivet af direktoratet for gymnasieskolerne og HF i 1971:

„Man kan også indlede undervisningen i emnet livsytringer med at studere fænomenerne på konkrete forsøgsdyr, f. eks. laboratorierotter. Man vil da umiddelbart kunne iagttage stofoptagelse, stofudskillelse, irritabilitet og bevægelse. Iagttagelse af respirationsbevægelserne fører naturligt over i en undersøgelse af luftsammensætningen omkring dyrene, og hermed er man inde på former for stofoptagelse og -udskillelse, som ikke umiddelbart kan ses, nemlig iltoptagelse og CO₂-udskillelse. Disse processer kunne derefter gennemgås på de forskellige organisationsniveauer, idet man eventuelt kunne dissekere sig frem til de forskellige strukturer på laboratorierotterne eller på materiale udleveret af et slagteri.“

Vi vil anbefale udvalgets medlemmer at besøge seminarier, gymnasier og HF-kurser for selv at forvisse sig om, at dyreforsøg på disse institutioner ikke forvolder lidelse eller smerte, og at disse forsøg er særdeles nyttige for elevernes udbytte af undervisningen.

Med venlig hilsen.

På bestyrelsens vegne

Finn Bjerre,
adjunkt, cand. scient.

Til folketingets retsudvalg.